

ЛІТЕРАТУРА

1. Барышева Е. И., Шайкина Е. А. Экспериментальная психология: Учебное пособие. – Луганск: Янтарь, 2003. – 116 с.
2. Горбатов Д. С. Практикум по психодиагностическому исследованию: Учебное пособие. – Самара: Издательский дом «Барах – М», 2006. – 272 с.
3. Райгородский Д. Я. Практическая психодиагностика. Методики и тесты. Учебное пособие. – Самара: Издательский дом «Барах – М», 2002. – 672 с.
4. Шапарь В. Б. Практическая психодиагностика. Инструментарий. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2004. – 768 с.
5. Тулупов И. И., Шевандрин Н. И. Психоэстетика как метод исследования сферы выражения личности // Вопросы психологии. – 2000. – № 6. – С. 49-56.

Ю.М.ПАНИШКО, В.І. КОВЦУН, Р.С. КОЗІЙ ВОДА – ДЖЕРЕЛО ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я. ЛІКУВАННЯ ВОДОЮ

Стаття присвячена викладу видів води та їх застосуванню при різних хворобах.

Статья посвящена изложению видов воде и ее применению при различных болезнях.

The article is devoted exposition of types of water and their application at different illnesses.

Види води та її застосування в лікуванні.

Гірська вода. Чим більша поверхня води, тим більша енергетична ємність води. Вода, насичена енергією, часто зустрічається в гірських потічках, водоспадах. Вода, яка містить багато мікрровихорів, називається “левітованою”. Левітована вода за думкою вчених, впливає на нормалізацію обміну речовин. Позитивні зрушення в стані здоров'я фіксуються через 6 тижнів після регулярного прийому “левітованої” (1,5 л на добу) води. В домашніх умовах можна отримати “левітанову” воду, використовуючи для цього міксер протягом 40 секунд.

Дошова вода.

Це природна дистильована вода, ідеальна для вжитку, заряджена Сонцем, атмосферною електрикою, іншими природними енергетичними потічками. Надзвичайно позитивно впливає на обмінні процеси в організмі. Але сучасна екологія суттєво впливає на якість дошової води, роблячи її непридатною для зовнішнього та внутрішнього споживання.

Джерельна вода.

Має добрий смак та запах. Особливо корисна, якщо протікає по каміннях. Внаслідок дій вітру та утворення маленьких хвиль вода очищується та стає більш чистою і природною.

Морська вода.

Ця вода насичена різними солями, особливо NaCl, мікроелементами та органічними включеннями. Морську воду не можна пити. Досвід Алена Бомбара показав, що через 7 днів починаються незворотні зміни в нирках. При внутрішньому застосуванні шкідлива для шлунку, викликає появу виразок в кишківнику, може викликати пронос.

Радіоактивна вода.

Вода, яка містить радіоактивні іони різного походження. Для лікувальної цілі не вживається. Слаборадіоактивні радонові мінеральні води починають вживатися в маленьких дозах при піелонефритах та порушень фракцій шлунково-кишкового тракту. Радіоактивна вода з міченими атомами вживається при різних біохімічних дослідженнях в організмі.

Ароматична вода.

З рослинної сировини, яка містить ефірні масла, отримують різні водні витяжки, які називають ароматичними водами. Вони мають запах інгредієнтів. Використовуються для виправлення смаку та запаху ліків, в склад яких входять речовини з неприємними органолептичними властивостями. Деякі ароматні води мають антисептичну властивість, підвищують всмоктувальну та рухову активність шлунку. До ароматичної води відносять воду гіркої мигдалю, кропу, перцевої м'яти, троянди.

“Грозова” вода.

Це вода, яка знаходиться в глиняній або скляній ємності у відкритому просторі при грозових атмосферних розрядах. Вода іонізується. Енергонасиченість такої води дуже велика, тому прийом такої води обмежений декількома ковточками.

“Зоряна” вода.

Якщо посудина з водою знаходиться вночі у відкритому просторі, то вода заряджається від космічних випромінювань нічного зоряного неба. Таку воду використовують для різних потреб до сходу Сонця.

“Озвучена вода”.

Вода під впливом звукових вібрацій (класичної, релігійної музики, молитов, мантр, співу птахів, дзвону, співу людей) заряджається, оскільки має пам'ять. Лікувальна інформація закладається в структуру води. Така вода, попадаючи в організм, починає налаштовувати його на оздоровлення.

Традиція цокання бокалами за столом є видозмінена форма “озвучення” води добрим настроєм та побажаннями міцного здоров'я.

Аерована вода.

Це вода, яку переливають із склянки в склянку 25 або 42 рази на відкритому повітрі. Вона насичується праною та киснем. Воду для насичення праною бажано брати розморожену гарячу або кип'ячену. П'ють таку воду натще серця.

Переварена вода.

Вживається для приготування їжі, напоїв, а також для гігієни. При кип'ятінні вода звільняється від погано розчинених солей, знезаражується, але втрачає пам'ять. Втрачаючи органічні речовини, така вода стає “мертвою”. Активізація молекул перевареної води, яка настає внаслідок кип'ятіння, через деякий час різко падає. Слід вживати переварену воду лише в свіжаку, гарячому виді, тобто споживати цю воду протягом 2 годин з моменту кип'ятіння. Дослідники нараховують 3 ступені кип'ятіння води. При тривалому кип'ятінні вода “старіє”, її не можна вживати. Другий раз кип'ятити воду не можна. В такій воді накопичується багато “важкої” води. Позитивом є втрата у самої води пам'яті (патогенної), знищення мікроорганізмів, патогенних полів.

Дегазована вода.

Це вода, з якої різними способами (вакуумуванням, переварюванням) видалені розчинені в воді гази. Така вода в 3-4 рази активніше поглинається клітинами організму. Звичайно воду дегазують за методом Зелепухіних. Для активізації клітинного обміну таку воду споживають 1 раз в день по 0,5 склянки ранком натще серця. При зовнішньому застосуванні швидко загоюються рани, опіки, шкіра омолоджується. Метод Зелепухіних полягає у наступному: воду у відкритій посудині нагрівають до стану “білого ключа” (90-96⁰ С), далі посуд закривають, інтенсивно охолоджують проточною водою до температури нижче 20⁰ С. Таке нагрівання із швидким охолодженням видаляє з води до 90% розчинених газів, що надає воді високі біоактивні властивості. При відкритому посуді вода насичується атмосферними газами і втрачає свої біоактивні властивості вже через 7 годин. При щільній герметизації ця вода зберігає свої цілющі властивості протягом 5-7 діб.

Змішана вода.

Змішування гарячої води та холодної (льоду) в пропорції, яка робить воду приємною для пиття. Така вода “пам'ятає” три стани: кип'ятіння, фазовий перехід від льоду до рідини, змішування гарячого та холодного. В побуті часто використовують напої з додаванням льоду, що сприяє швидкому всмоктуванню речовин напою в кров.

Дистильована вода.

Це така вода, яка отримується в результаті випаровування або фільтрації через глину або пористе каміння, а також природну дощову або розморожену воду з малим вмістом солей (< 0,01 мг/л). Штучно отримана дистильована вода не має природної енергетики. Існують природні неповні дистилати. Це вода без неорганічних речовин, яка міститься в овочах, фруктах, листях рослин. Ця вода добре виводить солі з організму людини.

П. Брег вважав дистильовану воду одним з докторів і підкреслював її значення для оздоровлення людини.

Одеський хімік М. Друзяк визначив оптимальну норму вмісту кальцію в воді (8-20 мг/л), яка позитивно впливає на обмінні процеси в організмі людини. Саме таку воду споживають довгожителі зі своїх джерел.. але є винятки. На острові Окінава, де проживає найбільша частина довгожителів Японії, вміст кальцію в воді перевищує наведені цифри вмісту кальцію. Оскільки вміст кальцію в дистильованій воді наближається до нуля, то споживання такої води можна проводити лише в період очищення організму. Головною властивістю дистильованої води, отриманої шляхом дистиляції, є

відсутність “пам’яті” на попередні контакти зі шкідливими речовинами та полями, які несуть негативну та патогенну інформацію. Таку очищену від негативної інформації воду можна заряджати позитивною енергією та інформацією, що значно підвищує її лікувальні властивості.

Структурована вода за Г.С. Шаталовою.

Народний цілитель Г.С. Шаталова в своїй книзі “Целебное питание” розповідає про спосіб отримання дистильованої води в домашніх умовах: випарюєте 2 л води з каструлі і збираєте конденсований дистилат в скляну банку, попередньо пропустивши його через активоване вугілля. На вихідній трубці закріплюють кільцевий постійний магніт на 250 ерстед, під банку підкладають плоский магніт на 1000 ерстед. Північні полюси обох магнітів направлені на воду. Банку з дистилатом охолоджують протягом 8 год. при температурі 0⁰ С. Верхня третина води в банці буде структурованою. Забирають воду катетером.

Структурують воду також іншим способом: в закритий посуд з водою додають різновиди кремнезему: шматочки яшми, гірського кришталю. Така структурована вода використовується Г.С. Шаповаловою для лікування онкологічних хворих.

Тала вода.

Розрізняють “льодово-сніжну” та “мерзлу” талу води. “Льодово-сніжна” вода виникає внаслідок розтавання льоду та снігу – це природна дистильована вода. Вживання такої води не рекомендується внаслідок загального екологічного забруднення.

“Мерзла” вода – це вода, яка замерзла в природних водоймищах або в посудинах в холодильнику. Якість такої води гірша, ніж “льодово-сніжної”, але чистоту такої води можна гарантувати. Фізичні властивості розтану тої води пояснюються тим, що при замерзанні вода утворює впорядковану льодоподібну структуру з однаковим типом молекул і в ній переважають більш енергоємні молекули пара води (з одноіменним напрямком обертання протонів Н⁺ навколо власної вісі). Така впорядкованість структури, низький вміст неорганічних солей, відсутність довгих мономолекул води роблять цю воду “живою”, тобто такою, яка є в клітинах живого організму. Засвоєння організмом такої води відбувається без додаткових затрат енергії на пере структуризацію молекул. Тала вода насичена внутрішньою енергією, що надає людині додаткову енергетичну підтримку. Властивості розтану тої води зберігаються протягом 7-8 год. після розмерзання льоду. Але бажано пити таку воду одразу після розмерзання, коли її температура сягає до 10⁰ С. Мінімальна доза, яка має лікувальний ефект – це 4-6 г розтану тої води на 1 кг маси людини (в середньому це 2-3 склянки води на добу). Помітний ефект спостерігається навіть в тому випадку, коли людина споживає 0,75 склянки води 1 раз ранком натще серця, щоб уникнути негативного впливу холодної води на горло, бронхи та шлунок – воду споживають маленькими ковтками, довго “підігріваючи” її в ротовій порожнині, загартовуючи горло, бронхи та шлунок..

Кремнієва вода.

Лікувальні властивості кремнію були встановлені білоруським вченим О. Маляриком. В скляну прозору посудину з водою додають шматки кремнію і витримують воду не менше 7 годин. Внаслідок контакту кремнію з водою вона звільняється від патогенної мікрофлори та багатьох хімічних сполук. Така кремнієва вода зберігається довгий час і має лікувальні властивості: лікує ангіни, нежить, пародонтоз, покращує обмін речовин, застосовується при деяких хворобах шлунку, печінки та нирок. Науково встановлено, що з віком спостерігається зменшення в організмі кремнійорганічних сполук. Тому таку воду корисно споживати людям похилого віку. При онкологічних захворюваннях таку воду пити не можна.

Срібна вода.

Така вода містить іони срібла. Відомо, що перський цар Кір (2500 років тому назад) воду в військових походах возив і срібній посудині.

Для отримання срібної води використовують різні методи: холодний та гарячий пасивний, електролітичний.

При холодному пасивному методі в воду занурюють срібні предмети (ложку, хрест, монети) або пропускають воду через срібні фільтри під тиском (до 3 атм.). При гарячому пасивному методі в воду занурюють розпечене срібло.

При електролітичному методі в воду занурюють два електроди спеціального електролітичного апарату і за рахунок електролітичного розкладання чистого срібла вода насичується іонами срібла. Така срібна вода має бактерицидні властивості, стимулює слабкі клітини організму. Зберігають срібну воду в скляній посудині в темному місці. Срібна вода використовується як питний запас в космічних мандрівках, в морських експедиціях, при виробництві фруктових та мінеральних вод (Китай), для плавальних басейнів (США, Японія). Срібна вода застосовується при

консервації вершкового масла, маргарину, молока, ягід, фруктів. Електролітичний розчин срібла використовується для лікування запальних та гнійних процесів різних органів (в стоматології, отоларингології, гінекології, гастроентерології). Доза срібла в воді при систематичному споживанні її не повинна перевищувати 0,05 мг/л. Срібну воду кип'ятити не можна.

Намагнічена вода.

Отримують таку воду, пропускаючи її через кільцевий магніт або магнітний устрій типу СО-2, СО-3 або УМОВ-400 до 3 разів. Максимальна напруга поля в цій системі дорівнює 1000 ерстед, що відповідає санітарним вимогам.

Намагнічена вода підвищує проникливість мембран клітин, має бактерицидні властивості, знижує кількість холестерину в крові та печінці, регулює артеріальний тиск, підвищує обмін речовин. Деякі вчені рекомендують пити намагнічену воду для профілактики та лікування атеросклерозу. "Пам'ять" намагніченої води тримається 1 добу. За 12 год. біологічна активність намагніченої води падає вдвічі. Деякі цілителі (Ю. Андреев) не рекомендують постійно вживати цю воду. Бажано вживати таку воду з оздоровчою метою не більше 0,5 л на добу. Зовнішнє застосування намагніченої води не має протипоказів.

Активована вода.

Електроліз звичайної води дозволяє отримувати воду двох типів: кислу ("мертву") у анода і лужну ("живу") у катода. Прийом "живої" (католіта) та "мертвої" (аноліта) води регулюється в залежності від призначення: "мертва" вода вбиває бактерії і гальмує процес поділу клітин, "жива" вода активізує регенеративні процеси на клітинному рівні. Застосування такої води вимагає консультацій досвідченого фахівця.

"Позитивна і негативна" вода.

В різні години доби вода знаходиться під впливом дії космічних та земних випромінювань. Це підтверджено енергограмами, складеними вченими. Внаслідок цих впливів, водна маса Землі, в тому числі вода в організмі людини набувають різних особливостей, які умовно називають "позитивними" – що активізують обмінні процеси в організмі, або "негативними" – що гальмують обмінні процеси в організмі. Час позитивної активізації води поступає в наступні астрономічні години: 7 год. 15 хв. – 8 год.; 9 год. – 12 год. 40 хв.; 15 год. – 16 год. 20 хв.; 20 год. 30 хв. – 21 год.; 23 год. – 24 год. решту часу вода активізована негативно. Найбільш "позитивний" заряд вода отримує на Водохреща (19 січня).

"Позитивна" вода підсилює людину з позитивним зарядом біополя, і, навпаки, послаблює енергію людини з негативним зарядом біополя. "Негативна" вода діє протилежно: позитивне біополе людини зменшує, а негативне підсилює.

Обов'язково це треба враховувати при прийомі водних процедур.

Мінеральна вода.

В той час як столову воду можуть приймати всі люди, мінеральна вода споживається лише за рекомендаціями лікаря і під його постійним спостереженням. Призначення мінеральної води повинно бути індивідуальним. Для кожного хворого в залежності від характеру захворювання, а також властивостей мінеральної води визначається кількість води на 1 прийом, температура, число прийомів води протягом дня з врахуванням прийомів їжі.

Велике значення для лікування мінеральною водою має дозування води. При повільному пасажі їжі зі шлунка в кишківник рекомендуються малі дози мінеральної води, а при затримці їжі в шлунку лікування мінеральною водою не призначають.

При захворюваннях кишківника лікування водою починається з невеликих доз: по 1/3 – 1/2 склянки з поступовим збільшенням води до 1 склянки. В такій кількості вода приймається протягом всього курсу лікування. При пониженої секреції шлункового соку мінеральну воду п'ють невеликими ковтками, повільно. При підвищеній секреторній функції шлунку рекомендують пити воду швидко. В залежності від характеру захворювання в одних випадках призначають прийом холодної води, в інших – теплої або гарячої. При закрепах, пов'язаних з в'ялою перистальтикою кишківника призначають холодну мінеральну воду, а при закрепах, пов'язаних із спастичним станом кишківника, бажано вживати гарячу мінеральну воду.

Курс лікування мінеральною водою повинен тривати до 1 місяця. Систематичний прийом мінеральної води протягом декількох місяців може негативно вплинути на стан здоров'я.

При наявності проносів мінеральна вода призначається в малих кількостях (1/3 склянки) 2-3 рази в день, підігріта до 40-50° С. приймають воду слабкої мінералізації (Березовська, Диліжан, Єсентуки №20, Миргородська, Нарзан, Слав'янівська, Смірновська). Обережно назначають лікування мінеральною водою при хронічних ентеритах. Застосовується вода слабкої мінералізації по 3/4 склянки

на прийом, підігріта до 40-45⁰ С. При хронічних закрепах, пов'язаних зі слабкістю м'язів кишківника застосовують води підвищеної концентрації в холодному виді (Арені, Вітаутас, Єсентуки №4, №17, Луганська, Поляна Квасова).

ЛІТЕРАТУРА

1. Отец Вадим. Вода побеждает болезни. Православные рецепты водолечения – Донецк: ООО ПКФ “БАО”, 2007. – 288 с.
2. Драгомирецкий Ю.А. Акватерапия – целебные свойства воды. – М.: ООО “Издательство АТС”. – Донецк: Сталкер, 2004. – 318 с.

І.І.РАНЦЯ, І.В.ВАНДА, Л.І.КОТИК. СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНОСТІ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Розглянуто суспільно-географічні аспекти поширення туберкульозу у регіоні, його причини та наслідки. Здійснено типізацію районів Львівської області за показниками захворюваності на туберкульоз. Наведено огляд перспектив подолання проблеми.

Рассмотрены общественно-географические аспекты распространения туберкулёза в регионе, его причины и последствия. Осуществлено типизацию районов Львовской области. По показателям заболеваемости на туберкулёз. Наведён обзор перспектив преодоления проблемы.

Human geographical aspects of dissemination of tuberculosis, its causes and consequences in region have been considered. Typology of Lviv region districts by indices of tuberculosis diseases has been done. Review of perspectives of problems solving has been represented.

Серед багатьох негативних тенденцій, притаманних Україні, зокрема й Львівській області, у період трансформації соціально-економічного укладу життя населення є епідемія туберкульозу. Остання, офіційно набула чинності з 1995 р., коли рівень захворюваності на туберкульоз по території держави перевищив середній показник 50 осіб на 100 тис. населення й триває по сьогодні.

Основними чинниками, які спричинили розвиток епідемії є: 1) зниження загального життєвого рівня населення; 2) зниження ефективності протитуберкульозних препаратів (ефект „привичання організму до препарату”, наповнення ринку дешевими, протермінованими засобами тощо) [7]; 3) поширення ВІЛ/СНІДу; 4) недостатня увага людей до індивідуального здоров'я з однієї сторони та недостатньо увага лікарів до здоров'я пацієнтів, з іншої; 5) зростання питомої ваги осіб з асоціальною поведінкою; 6) несприятлива екологічна ситуація (промислові райони, урбаністичні центри); 7) сприятливі природні передумови для існування в довіллі палички Коха (збудника туберкульозу).

В Львівській області перебіг епідемії туберкульозу характеризується:

- зростанням абсолютного показника вперше зареєстрованих захворювань на туберкульоз за рахунок охоплення населення області (міського) флюорографією внаслідок чого, виявлено в 2006 р. 50% хворих на активний туберкульоз [7];
- виявленням серед вперше діагностованих хворих на туберкульоз прогресивного збільшення чисельності випадків з поліхіміорезистентністю;
- поступовим зростанням кількості рецидивів;
- скороченням охоплення дитячого населення області туберкулінодіагностикою та флюорографією;
- незалученням жителів сільської місцевості до протитуберкульозних програм;
- збільшенням випадків ВІЛ/СНІД-асоційованого туберкульозу (з 4 випадків в 2005 р. до 19 в 2006 р.) [1];
- незадовільним виявленням і низьким рівнем діагностики туберкульозу в закладах пенітенціарної системи;
- наявністю проблем фінансування діяльності фтизіатричної служби (скорочення туберкульозних відділів в районних лікарнях, завершення капітального ремонту стаціонарного відділення Дрогобицького туберкульозного диспансеру, Стрийського туберкульозного диспансеру тощо);